

I
ESTRATÓ

Comencem a partir de Zeus, com va dir Arat.¹

Avui, Muses, a vosaltres us deixaré de banda.

Si el que m'agrada són els nois i si m'ho faig amb nois,
¿per què hauria d'implicar-hi les Muses heliconíades?²

2
ESTRATÓ

No cerqueu a les meves pàgines ni Príam acostant-se a l'altar
ni els planys de Medea ni els de Níobe,

ni Itis a l'alcova, ni rossinyols entre el fullatge:

totes aquestes coses ja les han tractades àmpliament els
[scriptors antics.³

Cerqueu-hi, això sí, el dolç Eros, mesclat amb les Gràcies
[rialleres,

i Bromi.⁴ Amb ells no s'adiuen els fronts severs.

3
ESTRATÓ

Els dallonses dels nois, Diodor, se'ns presenten sota tres
aparences. Te n'ensenyaré els noms respectius:

si es mostra esquerp al contacte, anomena'l «bec de pardal»;
«de gall», si ja comença a despertar-se,
i si s'excita quan l'atrapes amb la mà, digues-li «llangardaix». ⁵
Quan ja està del tot a punt, prou que ho saps, com es diu.

4
ESTRATÓ

M'atrau l'encant d'un noi de dotze anys,
però és molt més preferible el que en té tretze.
La més dolça flor dels Amors és el que en té dues vegades set,
tot i que encara és millor aquell que enceta el seu tercer
[quinquenni.
Setze anys és l'edat dels déus, i els de disset
ja no són al meu abast, sinó al de Zeus únicament.
Si de cas a algú li agraden els de més edat, no és un noi el que
[cerca,
sinó més aviat allò de: «I donant-se la volta...» ⁶

5
ESTRATÓ

M'agraden si són pàl·lids, però alhora em complauen els de
[color de mel,
i m'encanten els rossos, però els de cabells foscos encara
[més.

I tampoc no rebutjo uns ulls clars, però principalment
m'atrauen els d'ulls ben negres i resplendents.

6

ESTRATÓ

«Cul» i «or» valen exactament el mateix.⁷

Hi vaig caure un bon dia, casualment, mentre passava
[comptes.

7

ESTRATÓ

En una noia verge no hi ha l'encant de l'esfínter, ni tampoc
el d'un petó espontani, ni el perfum natural de la pell.

No hi ha tampoc aquella conversa picant i dolça alhora, ni
[una mirada

franca. I la que va de setciències és força pitjor.

Pel darrere són fredes totes. Però encara hi ha una cosa
molt més definitiva: no tens on afermar la mà errívola.

8

ESTRATÓ

Per atzar, quan passava pel barri dels floristes, he vist
un noi que trenava una garlanda de flors,

i m'ha robat el cor. No m'he pogut resistir. M'he aturat i a
[cau d'orella
li he dit: «La teva corona, ¿per quant me la vendries?»
Ell s'ha tornat més vermell que les roses, i amb la mirada fita
[a terra
m'ha dit: «No te m'acostis, que no et vegi el meu pare.»
Jo he comprat unes flors, per dissimular, i me n'he anat a casa,
i les he consagrades com a ofrena als déus per si me'l vol-
[guessin concedir.

9
ESTRATÓ

Ara sí que estàs guapo, Diodor. Als ulls dels teus enamorats
[estàs ben bé a punt.
I per més que prenguis esposa no et deixarem de banda.

10
ESTRATÓ

Àdhuc si et despunta el borrissol i els pèls que l'acompanyen,
si bé els flocs delicats de la barba t'envaeixen les galtes,
no per això deixaré el meu estimat, car la seva bellesa,
malgrat la barba incipient i malgrat els pèls, és meva.